

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Carlos Escribano Vindel

Sagsøgt: Ministerio de Justicia

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal det almindelige EU-retlige princip om forbud mod enhver forskelsbehandling fortolkes således, at det er til hinder for en national forskrift, indeholdt i artikel 31, stk. 1, i lov nr. 39/2010 af 22. december 2010 om statsbudgettet for 2011 (Ley 39/2010, de 22 de diciembre, de Presupuestos Generales del Estado para el año 2011), som fastsætter forskellige procentsatser for lønedsættelse, der er mere byrdefulde for den del af dommerstanden, der oppebærer den laveste løn, og dermed indebærer, at de lider et større afsavn af hensyn til bæredygtigheden af de offentlige udgifter (princippet om forbud mod forskelsbehandling)
- 2) Skal det almindelige EU-retlige princip om at sikre domstolenes uafhængighed ved hjælp af en aflønning, som er rimelig, stabil og i overensstemmelse med de funktioner, der udøves af dommerstanden, fortolkes således, at det er til hinder for en national forskrift som den, der er indeholdt i artikel 31, stk. 1, i lov nr. 39/2010 af 22. december 2010 om statsbudgettet (Ley 39/2010, de 22 de diciembre, de Presupuestos Generales del Estado), der ikke tager hensyn til karakteren af de funktioner, som udøves af dens medlemmer, deres anciennitet eller betydningen af deres opgaver og indebærer et større afsavn af hensyn til bæredygtigheden af de offentlige udgifter alene for den del af dommerstanden, der tjener mindst (princippet om domstolenes uafhængighed)

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Amtsgericht Norderstedt (Tyskland) den 29. januar 2018 — Christian Füllä mod Toolport GmbH

(Sag C-52/18)

(2018/C 152/09)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Amtsgericht Norderstedt

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Christian Füllä

Sagsøgt: Toolport GmbH

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 3, stk. 3, tredje afsnit, i direktiv 1999/44/EF⁽¹⁾ fortolkes således, at en forbruger altid kun skal tilbyde en erhvervsdrivende en forbrugsvare, der er købt ved fjernsalg, med henblik på afhjælpning eller omlevering på det sted, hvor forbrugsvaren befinder sig? [Org. s. 2]
- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende:

Skal artikel 3, stk. 3, tredje afsnit, i direktiv 1999/44/EF fortolkes således, at en forbruger altid skal tilbyde en erhvervsdrivende en forbrugsvare, der er købt ved fjernsalg, med henblik på afhjælpning eller omlevering på den erhvervsdrivendes forretningssted?

- 3) Såfremt det andet spørgsmål besvares benægtende:

Hvilke kriterier kan der udledes af artikel 3, stk. 3, tredje afsnit, i direktiv 1999/44/EF for, hvordan det sted bestemmes, hvor forbrugeren skal tilbyde den erhvervsdrivende en forbrugsvare, der er købt ved fjernsalg, med henblik på afhjælpning eller omlevering?

- 4) Såfremt det sted, hvor forbrugeren skal tilbyde den erhvervsdrivende en forbrugsvare, der er købt ved fjernsalg, med henblik på undersøgelse og eventuel afhjælpning eller omlevering — altid eller i det konkrete tilfælde — er den erhvervsdrivendes hjemsted:

Er det foreneligt med artikel 3, stk. 3, første afsnit, sammenholdt med artikel 3, stk. 4, i direktiv 1999/44/EF, at en forbruger skal lægge ud for omkostningerne til fremsendelse og/eller returnering, eller følger det af pligten til »gratis afhjælpning«, at sælgeren er forpligtet til at yde et forskud?

- 5) Såfremt det sted, hvor forbrugeren skal tilbyde den erhvervsdrivende en forbrugsvare, der er købt ved fjernsalg, med henblik på undersøgelse og eventuel afhjælpning eller omlevering — altid eller i det konkrete tilfælde — er den erhvervsdrivendes hjemsted, og en forskudspligt for forbrugeren er forenelig med artikel 3, stk. 3, første afsnit, sammenholdt med artikel 3, stk. 4, i direktiv 1999/44/EF:

Skal artikel 3, stk. 3, tredje afsnit, sammenholdt med artikel 3, stk. 5, andet led, i direktiv 1999/44/EF fortolkes således, at en forbruger, der kun har underrettet den erhvervsdrivende om manglen uden at tilbyde at transportere forbrugsvaren til den erhvervsdrivendes sted, ikke er berettiget til at hæve aftalen?

- 6) Såfremt det sted, hvor forbrugeren skal tilbyde den erhvervsdrivende en forbrugsvare, der er købt ved fjernsalg, med henblik på undersøgelse og eventuel afhjælpning eller omlevering — altid eller i det konkrete tilfælde — er den erhvervsdrivendes hjemsted, men [org. s. 3] en forskudspligt for forbrugeren ikke er forenelig med artikel 3, stk. 3, første afsnit, sammenholdt med artikel 3, stk. 4, i direktiv 1999/44/EF:

Skal artikel 3, stk. 3, tredje afsnit, sammenholdt med artikel 3, stk. 5, andet led, i direktiv 1999/44/EF fortolkes således, at en forbruger, der blot har underrettet den erhvervsdrivende om manglen uden at tilbyde at transportere forbrugsvaren til den erhvervsdrivendes sted, ikke er berettiget til at hæve aftalen?

⁽¹⁾ Europa-parlamentets og Rådets direktiv 1999/44/EF af 25.5.1999 om visse aspekter af forbruger køb og garantier i forbindelse hermed (EFT L 171, s. 12).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Audiencia Nacional (Spanien) den 29. januar 2018 —
Federación de Servicios de Comisiones Obreras (CCOO) mod Deutsche Bank SAE**

(Sag C-55/18)

(2018/C 152/10)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Audiencia Nacional

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Federación de Servicios de Comisiones Obreras (CCOO)

Sagsøgt: Deutsche Bank SAE

Procesdeltagere: Federación Estatal de Servicios de la Unión General de Trabajadores (FES-UGT), Confederación General del Trabajo (CGT), Confederación Solidaridad de Trabajadores Vascos (ELA) og Confederación Intersindical Galega (CIG)

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal Kongeriget Spanien anses for med artikel 34 og 35 i Estatuto de los Trabajadores, som de fortolkes i retspraksis, at have truffet de nødvendige foranstaltninger med henblik på at sikre effektiviteten af de begrænsninger af arbejdsdagens varighed og den ugentlige og daglige hviletid, der er fastsat i artikel 3, 5 og 6 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/88/EF af 4. november 2003 ⁽¹⁾, for fuldtidsansatte arbejdstagere, som ikke udtrykkeligt, individuelt eller kollektivt har forpligtet sig til overarbejde, og som ikke opfylder betingelsen for at være mobile arbejdstagere, arbejdstagere i handelsflåden eller ved jernbanerne?